

Uroczysta akademія w Warszawie w 30 rocznicę śmierci Włodzimierza Lenina

WARSZAWA (PAP)

20 bm. przedstawiciele ludu pracującego stolicy zgromadzili się w sali Państwowego Teatru Polskiego na uroczystej akademii, zorganizowanej w 30 rocznicę śmierci Włodzimierza Lenina przez Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Akademii przewodniczył Przewodniczący KC PZPR, Prezes Rady Ministrów Bolesław Bierut.

W prezydium zasiadli członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa z przewodniczącym Rady Państwa Aleksandrem Zawadzkim na czele, członkowie rządu, przedstawiciele władz naczelnych organizacji politycznych i społecznych, świata nauki i kultury oraz wybitni przodownicy pracy.

Obok przewodniczącego akademii — Bolesława Bieruta zajęli miejsce w prezydium ambasador ZSRR w Warszawie — G. Popow.

Akademie zabrał Przewodniczący KC PZPR, Prezes Rady Ministrów Bolesław Bierut (przemówienie podajemy na innym miejscu).

Słowa Przewodniczącego KC PZPR, w których powiadamia o nadaniu sztandaru nowej budowli socjalizmu w naszym kraju — kombinatu metalurgicznego w Nowej Hucie imienia Lenina, uczestnicy akademii przyjmują z gorącym uznaniem.

Następnie wygłosił referat członek Biura Politycznego KC PZPR — Edward Ochab.

(Fragmenty przemówienia podajemy na str. 2)

Zebrań w skupieniu słuchał referatu. Końcowe słowa

Naród radziecki złożył hołd pamięci M. F. Szkiłatowa

MOSKWA (PAP)

W dniu 19 stycznia br. maszy pracujące Moskwy zebrały jednego z najstarszych działaczy partii komunistycznej i państwa radzieckiego, członka Komitetu Centralnego KPZR, przewodniczącego komitetu kontroli partyjnej przy KC KPZR, członka Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — Matwieja Fiedorowicza Szkiłatowa.

W sali kolumnowej domu związków zawodowych na wysokim katafalku wśród kwiatów i zieleni palm umieszczono na trumnę z ciałem zmarłego.

Przy trumnie złożono mnóstwo wienców.

U trumny ofiarnej bojownika o wielką sprawę komunizmu pełniął wartę honorową G. M. Malenkow, W. M. Mołotow, N. S. Chruszczow, K. J. Woroszyłow, N. A. Bulganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikołaj, M. Z. Saburów, M. G. Pierwuchin, M. A. Susłow, P. N. Pospielow, N. N. Szatalin.

Przed trumną M. F. Szkiłatowa przeszły dziesiątki tysięcy ludzi pracy.

Naród radziecki na zawsze zachowa w pamięci świetlaną postać wiernego syna partii komunistycznej — M. F. Szkiłatowa.

W. M. Mołotow, w których stwierdza, iż „we wdzięcznych, kochających sercach setek milionów ludzi pracy wszystkich ras i wszystkich kontynen-

„Mówimy — partia, a w domyśle — Lenin”

Spółceństwo poznańskie na uroczystej akademii oddało hołd pamięci Wielkiego Wodza Rewolucji

1924—1954... Te dwie cyfry widnieją na czerwonym tle dekoracji z dwu stron obrazu, na którym artysta przekazał sylwetkę Wielkiego Wodza Socjalistycznej Rewolucji — Lenina w chwili gdy przemawia, gdy płomiennie wzywa do walki o sprawę robotniczą.

Uchwała Rady Państwa i Rady Ministrów PRL

Zakłady w Nowej Hucie nazwane imieniem Lenina

WARSZAWA (PAP)

Rada Państwa i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podjęły dnia 20 stycznia 1954 roku następującą uchwałę:

Dla uczczenia pamięci Włodzimierza Lenina w 30 rocznicę jego zgonu, postanawia się zakładom metalurgicznym w Nowej Hucie nadać nazwę „HUTA IMIENIA LENINA”.

Uroczystości związane z nadaniem zakładom metalurgicznym w Nowej Hucie imienia Lenina odbyły się dnia 21 bm. w Nowej Hucie.

W najbliższych dniach min. Mołotow wyjeżdża do Berlina

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS podaje: W najbliższych dniach minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow udaje się do Berlina dla wzięcia udziału w konferencji ministrów spraw zagranicznych ZSRR, Francji, Anglii i USA.

Wraz W. M. Mołotowem udaje się do Berlina: zastępca ministra spraw zagranicznych ZSRR A. A. Gromyko, ambasador ZSRR w Anglii J. A. Malik, jak również ambasador ZSRR w USA G. N. Zarubin, ambasador ZSRR we Francji S. A. Winogradow, członek kolegium ministrów spraw zagranicznych ZSRR G. M. Puzsikin, członek kolegium ministrów spraw zagranicznych ZSRR L. F. Iljiczew, A. A. Sobolew, N. T. Fedorenko oraz inni doradcy i rzeczoznawcy.

tów, Lenin żyje i żyć będzie poprzez wieki” — przyjmują zgromadzeni mocnymi oklaskami.

Orkiestra gra „Międzynarodówkę”, której słowa podejmują uczestnicy akademii. W części artystycznej akademii, którą wypełniły rewolucyjne pieśni, poezja i muzyka, wystąpili czołowi artyści polscy.

1924—1954. Trzydzieści lat. Trzydzieści lat walki i wielkich zwycięstw ruchu, który prowadził i partii, którą stworzył. Przypominają się słowa Majakowskiego:

Partia i Lenin —
bliźnięta — bracia —
Kogo bardziej
matka — historia cen?
Mówimy — Lenin,
a w domyśle — partia.
Mówimy — partia,
a w domyśle — Lenin.

Rozpoczyna się uroczysta akademія ku czci W. I. Lenina. Z uwagą słuchają zebrani w auli U. P. słów przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej PZPR — Krajewskiego. Przed oczyma obecnych na sali starych działaczy ruchu robotniczego wracają wspomnienia tamtego dnia, gdy ze wschodu dotarła bolesna wieść — Lenin nie żyje.

Na balkonie widać jasne główki dzieci. Ci najmłodsi obywatele kraju, kroczącego drogą Lenina, przyszli z rodzicami również na akademię.

Przy stole prezydiatnym miejsce zajęli I sekretarz KW PZPR Stasłak, sekretarz KW PZPR: Furgal, Hetmańska i Bogdan, oraz przewodniczący Prezydium WRN Pieprzyk, I sekretarz RM PZPR Plasecki, przewodniczący ZW ZMP Młodźlanowski, przewodniczący ORZZ Rowiński i inni. Przy stole prezydiatnym widać przedstawieli Armii Radzieckiej i Wojska Polskiego, przodowników pracy poznańskich fabryk i rektorów wyższych uczelni.

Silna widoczna była na twarzach w chwili gdy po referacie dlonie zebranych długo były oklaski, a usta śpiewały słowa robotniczego hymnu — Międzynarodówkę.

Na podium wchodził chór ZISPO — kilkadziesiąt młodych dziewcząt i chłopców w niebieskich koszulkach. Wspólnie z ZISPO-ską orkiestrą śpiewała rewolucyjną, robotniczą pieśń. Płyną słowa poetów o Leninie i partii, recytowane przez artystów Radia i scen poznańskich. Występuje również Halina Czerny-Stefańska.

Imieniem Lenina chłubi się klasa robotnicza całego świata Przemówienie Przewodniczącego KC PZPR Bolesława Bieruta

OBYWATELE I TOWARZYSZE!

Zebrał się, aby uczcić pamięć Włodzimierza Lenina w 30. rocznicę jego zgonu. Masy pracujące całego świata, setki milionów ludzi pracy, wszyscy, którzy czczą wielkość myśli, wzniosłość idei, pasję rewolucyjną i twórczą moc czynów, przeobrażających dzieje ludzkie — składają dziś wraz z nami hołd pamięci największego człowieka naszej epoki.

Imieniem Lenina chlubi się klasa robotnicza całego świata, zaś chlubić się nim będzie po swym zwycięstwie cała ludzkość, ponieważ imię to jest najpiękniejszym symbolem walki o jej przyszłość, o wolność i szczęście wszystkich ludzi, wśród których tyle jeszcze milionów cierpi dziś ucisk i niedolę. Całe swe wielkie życie, cały geniusz swej twórczej myśli, całą płomienną energię swych działań rewolucyjnych poświęcił Lenin walce z niedolą ludzką, walce o całkowite wyzwolenie ludzkości z krepujących ją pięć imperialistycznej tyranii. Jedność rewolucyjnej klasy robotniczej z wielomilionowymi masami chłopów pracujących w walce o zwycięstwo władzy ludowej — oto podstawowa zasada leninowska, zabezpieczająca masom pracującym możliwość zbudowania nowego społeczeństwa, wolnego od wyzyskiwaczy. Celem tego nowego społeczeństwa jest podniesienie życia materialnego i kulturalnego wszystkich obywateli na poziom coraz wyższy przez usunięcie wszystkich złych wstecznych i przeszkód, przez pełne wykorzystanie wszystkich zdobyczy wiedzy i pracy ludzkiej. Tylko ustrój socjalistyczny, tylko komunizm, jako najwyższe stadium tego nowego ustroju społecznego może urzeczywistnić odwieczne dążenia ludu pracującego do sprawiedliwości, wolności, szczęścia i niepowstrzymanego niezmierzającego postępu twórczego myśli, czynów i nowych zdobyczy ogólnoludzkich. Na osiągnięcie tego celu polega misja dziełowa proletariatu, ujęta i sformułowana przez nieśmiertelnego jego przywódcę — Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina w oparciu o szczytowe osiągnięcia myśli społecznej, o doświadczenia historycznej walki rewolucyjnej mas pracujących z klasą robotniczą na czele.

Marksizm — leninizm — to nie tylko wielka współczesna teoria i nieodzowna dla każdego nauka społeczna, ale i niezastąpiony drogowskaz w walce codziennej o postęp i socjalizm, o pokój i braterstwo międzynarodowe, o lepszą przyszłość społeczeństw

ludzkich i każdego człowieka. Dlatego też imię Lenina — genialnego koryfeusza teorii marksistowskiej i niezłomnego, ofiarnego, żarliwego, natchnionego wodza mas pracujących całego świata, nieśmiertelnego twórcy pierwszego w świecie państwa robotników i chłopów, płomiennego bojownika o wyzwolenie wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych — jest tak serdecznie i niewymownie bliskie, drogie i niezapomniane dla nas i dla coraz liczniejszych setek milionów ludzi pracy we wszystkich zakątkach naszego globu.

Lenin był twórcą partii proletariackiej, partii nowego typu — partii niezłomnych zasad, niezrównanego poświęcenia i męstwa w walkach rewolucyjnych, nieugiętego hartu, partii bezgranicznie wiernej sprawie proletariatu międzynarodowego, partii niezachwianych internacjonalistów i bohaterów patriotów, partii sprawdzonych wielokrotnie w ogniu wielkich bojów wyzwoleniczych, partii będącej wzorem dla wszystkich światowych organizacji walczących o pokój, demokrację i socjalizm. Partia ta — Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — kroczy dziś na czele narodów radzieckich, wypełniając wielkie wskazania Lenina, walcząc o nieustanne podnoszenie ich dobrobytu i kultury, umacniając braterstwo i współpracę międzynarodową, nie szczędząc wysiłków dla pokojowego współżycia wszystkich państw i narodów, niezależnie od ich ustroju społecznego.

W 30. rocznicę zgonu Lenina łączymy szczególnie mocno swe uczucia z narodami wielkiego Kraju Rad i ślemy najgłębsze pozdrowienia Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — jako sile przewodniej mas pracujących ZSRR i wszystkich krajów, walczących o nowe lepsze życie. Razem będziemy szli niezłomnie drogą, wytykłą przez Lenina w walce o zbudowanie socjalizmu, aż do ostatecznego zwycięstwa.

Dla uczczenia pamięci Włodzimierza Lenina w 30. rocznicę jego zgonu Rada Państwa i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej postanowiły zakładowi metalurgicznemu w Nowej Hucie — sztandarowej budowie socjalizmu w Polsce, opartej na radzieckim spręcie, stworzonym przez naszych braci — radzieckich robotników i inżynierów — nadać nazwę „Huta imienia Lenina”, aby trwała przez wieki jako żywy symbol braterstwa naszych narodów.

Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki przyjął w dniu 18 bm. na audiencji ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w Polsce — Ho Guk-bona, który złożył przewodniczącemu Rady Państwa swe listy uwierzytelniające.

CAF — Fot.
Z. Wdowiński

Zatwierdzenie składu centralnej komisji wyborczej do Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA (PAP)

Dnia 19 stycznia br. Prezydium Rady Najwyższej ZSRR zatwierdziło skład centralnej komisji wyborczej do Rady Najwyższej ZSRR.

Przewodniczącym centralnej komisji wyborczej został N. M. Szewnik, zastępcą przewodniczącego — A. Szelepin, sekretarzem komisji — E. Gromow.

Cenne zbiory sztuków i planów starego Gdańska darem NRD dla Polski

BERLIN (PAP)

Polskie zbiory artystyczne i architektoniczne wzbogaciły się o cenny dar, jaki stanowi zbiór sztuków starego Gdańska oraz planów architektonicznych miasta, pochodzących z osobistej kolekcji znanego pisarza niemieckiego Willi Bredla.

Zostały one wręczone ambasadorowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Niemczech ob. J. Izydorczykowi, przez Willi Bredla z prośbą o przekazanie rządowi polskiemu.

W NRD — zniżka w Niemczech zach. — zwykła cen

BERLIN (PAP)

Jak podaje agencja ADN, w Niemczech zachodnich nastąpiła nowa zwykła cen artykułów powszechnego użytku i usług. Zwykła ta dotyczy przede wszystkim artykułów spożywczych. Podrożyły również koleje o 22 proc., opłaty przesyłek pocztowych zagranicznych — o 25 proc., a krajowych — o 50 procent

Ameryka powinna żyć w pokoju Odezwa wybitnych działaczy USA do narodu amerykańskiego

NOWY JORK (PAP)

Organizacja „Pochód Amerykanów w obronie pokoju” komunikuje, że 80 wybitnych działaczy społecznych USA podpisało odezwę do narodu amerykańskiego nawołującą go by „wszelkimi możliwymi sposobami domagał się rządu w celu zapewnienia pokoju”.

— Ameryka — głosi m. in. odezwa — powinna żyć w warunkach pokoju. Pokój potrzebny jest, by można było pracować. Pokój potrzebny jest dla bezpieczeństwa.

mocarstwami, za pomocą r

Z okazji opublikowania tej odezwy jeden z przywódców tej organizacji „Pochód Amerykanów w obronie pokoju” Thomas Richardson oświadczył:

„Zgoda Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego na rozpoczęcie rozmów w sprawie energii atomowej i zapowiedź konferencji czterech mocarstw w Berlinie — są to doniosłe kroki na drodze do osiągnięcia powszechnego pokoju za pomocą rokowań. Każdy człowiek rozsądny wita z zadowoleniem te kroki. Wszyscy spodziewamy się ich sukcesu. Pierwszą rzeczą, którą należy natychmiast uczynić, jest zawarcie między mocarstwami porozumienia, by nigdy nie wyszybać takiej wojny”.

Idee i nauki Wielkiego Lenina wskazują i oświecają drogę ku szczęściu masom pracującym całego świata

DRODZY TOWARZYSZE!

Trzydzieści lat mija od tragicznego dnia śmierci wielkiego Lenina, ale pamięć o nim jest i będzie wieczna żywa w sercach setek milionów ludzi pracy całego świata, a idee leninowskie przenikają coraz to potężniejszym blaskiem i oświecają drogę ku szczęściu masom robotniczym i chłopskim, walczącym o pokój i wolność narodów, o socjalizm i komunizm.

Od 30 lat ciało Lenina spoczywa w Mauzoleum na Placu Czerwonym, ale jego gigantyczna postać po dziś

Setki milionów ludzi pod sztandarami leninizmu

Pierwsze w dziejach ludzkości mocarstwo socjalistyczne — to najwspanialszy pomnik wzniesiony nieśmiertelnemu Leninowi przez bohaterów krajów Związku Radzieckiego.

W ślad za narodami radzieckimi i w oparciu o ich braterską pomoc, na wiodącą ku socjalizmowi drogę leninowską wkroczyły narody krajów demokracji ludowej. Szesćset milionów nowych bojowników stanęło obok 200

dzien budzi nienawiść i strach wśród imperialistów, którzy w bezsilnej wściekłości widzą, że wbrew ich wysiłkom i prorocztwom, nauki Lenina docierają do wszystkich krajów świata, że rośnie i krzepnie niezwykła armia „bojowników wielkiej sprawy Lenina.

Setki milionów ludzi pracy w krajach ujarzmionych przez imperializm i w samych metropoliach kapitalistycznych patrzą na kraje socjalizmu i demokracji ludowej jako na swe „brygady szturmowe“, na swych braci klasowych torujących niewolnikom kapitału drogę do wolności.

Setki milionów ludzi radzieckich pod zwycięskim sztandarem leninizmu.

Setki milionów ludzi radzieckich pod zwycięskim sztandarem leninizmu.

Setki milionów ludzi radzieckich pod zwycięskim sztandarem leninizmu.

Setki milionów ludzi radzieckich pod zwycięskim sztandarem leninizmu.

Setki milionów ludzi radzieckich pod zwycięskim sztandarem leninizmu.

Setki milionów ludzi radzieckich pod zwycięskim sztandarem leninizmu.

Setki milionów ludzi radzieckich pod zwycięskim sztandarem leninizmu.

Setki milionów ludzi radzieckich pod zwycięskim sztandarem leninizmu.

Setki milionów ludzi radzieckich pod zwycięskim sztandarem leninizmu.

Setki milionów ludzi radzieckich pod zwycięskim sztandarem leninizmu.

Setki milionów ludzi radzieckich pod zwycięskim sztandarem leninizmu.

Skrót referatu członka Biura Politycznego KC PZPR Edwarda Ochaba
wygłoszonego na uroczystej akademii w Warszawie
w 30 rocznicę śmierci Włodzimierza Ilicza Lenina

ską analizę tych błędów, odrzucamy — tak jak uczynił Lenin — wszelki pedantyzm i ahistoryczne tendencje do pomniejszenia wybitnej roli rewolucyjnej SDKPiL, bohaterów krajów świata, że rośnie i krzepnie niezwykła armia „bojowników wielkiej sprawy Lenina.

Studiowanie dzieł Lenina i Stalina, a zwłaszcza tych licznych kart, które poświęcone są Polsce i polskiemu ruchowi rewolucyjnemu ułatwi nam walkę o pełne wyzolenie wszelkich pozostałości socjaldemokratyzmu.

Z dzieł Lenina i Stalina, z dorobku KPZR czerpiemy i będziemy czerpać naukę i oręż do walki przeciw socjaldemokratyzmowi i wszelkim przejawom nacisku obcej nam ideologii.

Towarzysz Bierut, wiary uczeń Lenina i Stalina, niejednokrotnie wskazywał nam na konieczność zdecydowanej walki z wszelkimi przejawami korzenia się przed wywołaniem, na konieczność czepiania z historycznych doświadczeń KPZR.

„Historia KPZR — mówił towarzysz Bierut — partii stojącej ściśle w całej swej praktyce zasady naukowej teorii i ideologii marksizmu-leninizmu — dowiodła w sposób oczywisty, jak potężne znaczenie ma świadomość rewolucyjna, idea kierująca ruchem społecznym, walka klasowa, twórczym wysiłkiem mas pracujących w budownictwie socjalizmu.“

Szczególnie doniosłe i aktualne znaczenie ma walka o zacieśnienie więzi braterstwa i solidarności między klasą robotniczą i chłopstwem pracującym, a więc walka o podniesienie wśród klasy robotniczej świadomości jej zadań historycznych, jej roli kierowniczej w sojuszu robotniczo-chłopskim, jej odpowiedzialności za zacieśnienie i pogłębienie tego sojuszu.

Partia nasza, wierna nauce Lenina, wierna zasadom humanizmu socjalistycznego, w trosce o dobro człowieka pracy wysuwa dziś ze szczególną siłą hasło szybszego podniesienia stopy życiowej szerokich mas. W celu realizacji tego hasła konieczne jest w pierwszym rzędzie szybsze podniesienie produkcji rolnej, co łączy się nierozdzielnie z zacieśnieniem sojuszu robotniczo-chłopskiego i zwiększeniem pomocy dla chłopów mało- i średniorolnych ze strony państwa demokracji ludowej, państwa wypełniającego funkcję dyktatury proletariatu.

W tej sytuacji wszelkie przejawy niedoceniania problemów sojuszu robotniczo-chłopskiego wymagały zdecydowanego przeciwdziałania ze strony partii.

Przebieg dyskusji przedjazdowej i rozmach przedjazdowego współzawodnictwa socjalistycznego wskazuje, jak wielkim zaufaniem darzą masę robotniczo-chłopską PZPR, jak wielkie rezerwy produkcyjne w mieście a zwłaszcza na wsi, mogą być i będą uruchomione, aby zabezpieczyć w latach 1954—55 pełne wykonanie zadań, które będą postawione przez II Zjazd w trosce o dobro człowieka pracy.

Wypowiedzi i twórczy czyn milionów ludzi pracy wymagają głębokiej analizy politycznej i wyciągnięcia wniosków dla uzupełnienia i przyswajania szczegółów naszej polityki gospodarczej i socjalnej. Partia kieruje walką mas pracujących i wychowuje politycznie masę na świadomych bojowników komunizmu, ale równocześnie partia uczy się od mas, studiując doświadczenia twórczej pracy mas, pomnażając słowa Lenina, że „rozum dziesiątków milionów twórców stwarza coś nieporównanie bardziej wieloletniego niż największe i genialne przewidywania“.

Wnikliwej analizie politycznej wymaga aktywność milionów lu-

dzi pracy w największych organizacjach masowych a zwłaszcza w związkach zawodowych. Zw. Młodzieży Polskiej, Związku Samopomocy Chłopskiej i Komitetach Frontu Narodowego.

Sojusz robotniczo-chłopski jest fundamentem Frontu Narodowego jednoczącego wszystkich patriotów polskich w walce o pokój i realizację naszych ogólnonarodowych planów gospodarczych.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego stojąca na czele wszystkich sił walczących o utrzymanie pokoju, wierna wskazaniami Lenina nie tylko demaskuje wobec narodów zbrodnicze kłamstwa podlegaczy wojennych, ale skutecznie krzyżuje ich podstępne próby odwołania bezcelnych prób zepchnięcia narodów w przepaść nowej wojny.

Jakże wyrosły siły klasy robotniczej i całego obozu pokoju i postępu od okresu pierwszej wojny imperialistycznej, gdy Lenin i jego partia byli jedyną siłą konsekwentnie walczącą przeciw zbrodniczej wojnie i jasno wskazującą realną drogę wyjścia z wojny imperialistycznej poprzez obalenie imperializmu.

Druga wojna światowa rozpętała przez imperialistów doprowadziła wbrew rachubom faszystów niemieckich i militarystów amerykańskich do dalszego dotkliwego uszczuplenia stanu posiadania imperializmu i wyzwolenia spod jarzma kapitału nowych szesćset milionów ludzi w Europie i Azji.

Ktoż rozumny może wątpić w prawdę słów towarzysza Malenkowa, wypowiedzianych na XIX Zjeździe KPZR.

PZPR solidaryzuje się z pokojową leninowską polityką KPZR

PZPR całkowicie solidaryzuje się z leninowską pokojową polityką KPZR i bratnich partii komunistycznych i robotniczych. Polityka pokojowa krajów socjalizmu i demokracji ludowej znajduje poparcie narodów ujarzmionych przez imperializm i wśród mas pracujących w samych krajach imperialistycznych, podczas gdy polityka amerykańskich i neohitlerowskich podlegaczy wojennych wywołuje nie tylko opór ze strony mas pracujących, ale

Naród polski żywi głęboką sympatię do narodu amerykańskiego

Mimo na wpół faszystowskiego terroru, panującego dziś w Stanach Zjednoczonych, odzywają się w tym ujarzmionym przez plutokrację kraju głosy ludzi uczciwych i to nie tylko ze środowiska robotniczego, głosy prawdziwych patriotów amerykańskich nawołujące do zawrócenia z drogi faszystów i wojny, z drogi Mac Arthura i Mac Carthy'ego.

Naród polski, który zawsze żywił głęboką sympatię do narodu amerykańskiego, żyjący z całego serca patriotom amerykańskim, aby ich głos zagłuszył historyczne wrzaski podlegaczy wojennych, wstrząsnął sumieniem ludu Stanów Zjednoczonych, uratował ich ojczyznę przed tragedią, ku której pchają Amerykę waszyngtońscy naśladowcy Hitlera.

Naród polski skupiony wokół swego rządu robotniczo-chłopskiego, związany braterskim sojuszem z potężnym mocarstwem radzieckim i spokojnie patrzy w przyszłość i głęboko wierzy w zwycięstwo sił pokoju nad siłami wojny.

Nieprzymiśne wypadki antypolskie i antyradzieckie odwetowców zachodnio-niemieckich być może działają

„Istnieją wszelkie podstawy, aby przypuszczać, że trzecia wojna światowa spowoduje rozpadnięcie się światowego systemu kapitalistycznego.“

Oto, że tak powiem, perspektywa wojny i jej następstw, jeżeli zostanie ona narzucona narodom przez podlegaczy wojennych, przez agresorów.

„Ale istnieje inna perspektywa — mówi dalej towarzysz Malenkow — perspektywa utrzymania pokoju, perspektywa pokoju między narodami. Perspektywa ta wymaga zakazów propagandy wojennej zgodnie z uchwałą ONZ, zakazu broń atomowej i bakteriologicznej, konsekwentnej redukcji sił zbrojnych wielkich mocarstw, zawarcia paktu pokoju między mocarstwami, rozszerzenia stosunków handlowych między krajami, przywrócenia jednolitego rynku międzynarodowego oraz innych analogicznych środków zmierzających do utrwalenia pokoju.“

Zastosowanie tych środków umocni pokój, wybawi narody od strachu przed groźbą wojny, położy kres niesłychanemu trwonieniu zasobów materialnych na zbrojenia i przygotowania do niszczycielskiej wojny, pozwoli natomiast wykorzystać te zasoby dla dobra narodów. Związek Radziecki jest za realizacją tych środków, za perspektywą pokoju między narodami.

PZPR solidaryzuje się z pokojową leninowską polityką KPZR

PZPR całkowicie solidaryzuje się z leninowską pokojową polityką KPZR i bratnich partii komunistycznych i robotniczych. Polityka pokojowa krajów socjalizmu i demokracji ludowej znajduje poparcie narodów ujarzmionych przez imperializm i wśród mas pracujących w samych krajach imperialistycznych, podczas gdy polityka amerykańskich i neohitlerowskich podlegaczy wojennych wywołuje nie tylko opór ze strony mas pracujących, ale

również głęboki niepokój i tarcia w obozie burżuazji, co szczególnie jaskrawo ujawnia się we Francji, Italii i Japonii.

Dotkliwe ciosy otrzymane na polach Korei oraz potężny nacisk mas ludowych i poczucie rosnącej izolacji na arenie międzynarodowej zmuśły polityków i generałów waszyngtońskich do podpisania rozejmu i paraliżują ich podstępne próby zerwania tego rozejmu.

na rozgorączkowane głowy zbrodniarzy SS-owskich wypuszczonych z więzień przez hitlerowskich wujaszków z Ameryki i Anglii, ale w Polsce ludowej budzą tylko pogardę dla rozbieranych awanturników. Świętoszkowaty pan Adenauer ze starczym uporem bełkoce o zmianie granic na Odrze i Nysie, próbując z języczką obłudą wmałniać tym, którzy pragną być oszukani, że dokona tego na drodze pokojowej, poprzez porozumienie z panami Andersami i im podobnymi sprzedawczykami. Daremnie panowie Adenauerowie i Ollenhauerzy udają naiwnych.

Kto mówi o zmianie granic na Odrze i Nysie, ten mówi o wojnie,

a faszystowskim amatorom awantur wojennych warto przypomnieć niesławną karierę, żałośny koniec ich faszystowskich poprzedników i mistrzów — Hitlerów i Himmlerów, Goeringów i Mussolinich.

Piętnując faszystowskich odwetowców i zbrodniarzy wojennych, oczywiście nie uitożsamiamy adenauerów, fringsów i kesselringów z narodem niemieckim. Wyzwolo-

ny naród polski, wychowujący się przez PZPR w duchu głębokiego internacjonalizmu, nierozdzielnie związane go z patriotyzmem.

Zarówno z punktu widzenia międzynarodowych interesów klasy robotniczej, jak i z punktu widzenia interesów Polski w pełni uznajemy i całkowicie popieramy dążenia i walkę patriotów niemieckich o zjednoczenie narodowe Niemiec w ramach demokratycznego i pokojowego państwa, w granicach ustalonych w Poczdamie.

Naród polski popiera bez żadnych zastrzeżeń radzieckie propozycje w sprawie zjednoczenia Niemiec i zawarcia sprawiedliwego traktatu pokojowego ze zjednoczonymi, demokratycznymi, pokojowymi Niemcami.

W tej doniosłej sprawie, o żywotnym znaczeniu dla Polski i Niemiec, dla Europy i całego świata, stwierdzamy podobnie jak we wszystkich innych węzłowych zagadnieniach politycznych, że interesy Polski ludowej są całkowicie zbieżne z interesami Związku Radzieckiego i całego międzynarodowego obozu pokoju i postępu.

Doświadczenie historyczne przekonało najszersze masy polskie o prawdziwie wskazań rewolucjonistów polskich, którzy od dziesiątków lat uczyli masy pracujące, że tylko w najściślejszym sojuszu z rewolucyjnym ruchem rosyjskim i w oparciu o ten ruch wcieli się w życie narodowe i socjalne wyzwolenie ludu polskiego.

Tylko dzięki Związkowi Radzieckiemu naród polski budować może socjalizm

Doświadczenie najbardziej przełomowego okresu naszej i światowej historii wykazało niezbicie, że tylko dzięki zwycięstwu Lenina i jego partii Polska mogła odzyskać samodzielną narodową, że tylko dzięki rozgromieniu faszystowskiego niemieckiego przez kraj Lenina i Stalina naród polski mógł uratować się przed fizycznym wytopieniem, że tylko dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego lud polski może dziś budować socjalizm i nie obawiać się interwencji imperialistycznej.

Doświadczenie historyczne, a zwłaszcza doświadczenie ostatniego dziesięciolecia sprawiło, że idee leninowskie znalazły przygotowany grunt wśród polskiego ludu pracującego, że dzieło Lenina, postać Lenina, partia Lenina otoczone są dziś w Polsce ludowej gorącą miłością i głęboką czcią podobnie jak w bratnich republikach radzieckich.

Zadne machinacje jawnych czy ukrytych wrogów naszego narodu nie są w stanie podważyć tych doniosłych faktów historycznych, nie potrafią osłabić braterskiej więzi łączącej nasz kraj z radziecką twierdzą pokoju i wolności narodów, nie zdolają zahamować marszu polskiego ludu pracującego w ślad za ludem radzieckim i wespół z ludem radzieckim po drodze wytkniętej przez Lenina.

W tym bojowym marszu ku słonecznym dniom komunizmu, w twórczym pokojowym trudzie wyzwolenych narodów, we wdzięcznych kochających sercach setek milionów ludzi pracy wszystkich ras i wszystkich kontynentów, Lenin żyje i żyć będzie poprzez wieki.

Współwinni „białej śmierci“

Gdy runęła z Alp austriackich „biała śmierć“ i lawiny niosły zniszczenie spokojnych wsi, zrywały mosty, druzgotwały zapory wodne, wykolejały pociągi i zabijały ludzi — ten i ów powiedział sobie „Dopust natury — nieunikniona klęska żywiołowa“.

Ba, lecz lawiny wystąpiły w tym roku w tych miejscowościach, w których tych katastrof nie notowano od 300 lat. Była to więc klęska nie tylko żywiołowa. „Biała śmierć“ ma swych współwinnych wśród wysoko postawionych w Austrii osób. „Mordercy są wśród nas“ — mogą sobie powiedzieć przede wszystkim obszarnicy, właściciele lasów alpejskich. Oni to od lat wyrabiali lasy, które chroliły przed lawinami. Rocznie wyrzyna się o 30 procent za dużo drzewa. Drzewo jest potrzebne na eksport do krajów, które drzewa nie posiadają. Rząd austriacki pozwala na bezkarny wyrąb, który zwiększa niebezpieczeństwo lawin. Zaniedbano też po katastrofie lawin roku 1951 — budowę wałów przeciwlawinowych, bo szynów potrzebna przede wszystkim na zbrojenia.

Tak — w Wiedniu trzeba szukać współwinnych „białej śmierci“.

alfa

Dr med. Olech Szczepiński

adiunkt Kliniki Chorób Dziecięcych
Akademii Medycznej w Poznaniu

Walczymy z grypą

Od kilku dni jesteśmy zaniepokojeni coraz liczniejszymi wypadkami zachorowania na szczyłach bliskich w rodzinie czy zakładzie pracy. Co to jest? Grypa — odpowiadają lekarze. Nie każdemu jednak tak łatwo odpowiedzieć wystarczy i rad by wiedzieć, co to jest za choroba i czy można się przed nią w jakiś sposób bronić.

Grypa nie jest schorzeniem nowym. Znana jest od dawna. Ponieważ jednak przebieg choroby jest nieraz bardzo różnorodny, a dalej i dlatego, że choroba ta wybuchła nagle, nieoczekiwanie, zdarza się, że różnie ją nazywają. W latach 1918—1920, kiedy fala epidemii grypy zaczęła się w Hiszpanii i stała rozlatała się na całą Europę, nazywano ją hiszpanką. Często również używa się nazwy influenzy. Nie wszyscy może zdają sobie sprawę z tego, że choroba ta istnieje b. dawno. Otóż już w średniowieczu, w czasie wypraw krzyżowych gnębiła ona ówczesną ludność, a ponieważ nie umiano sobie wytłumaczyć wtedy przyczyn choroby, przeto dopatrywano się wpływów kosmicznych i nazywano ją po łacinie „Influentia coeli“, co znaczy — wpływ nieba.

Okres wyłęgania choroby czyli okres mijający od chwili zetknięcia się z zarazkiem do chwili zachorowania jest zwykle dość krótki i trwa 1—3 dni. Sama choroba na ogół nie trwa długo, bo 3—5 dni. Zdarzyć się jednak może, że wystąpią powikłania i wtedy choroba może przedłużyć się do kilku tygodni. Głównymi objawami na początku choroby są: nagła gorączka, bóle mięśni, bóle gardła i kęseł, osłabienie ogólne, zaczerwienienie i niekiedy spojówek oczu i postępujący dość szybko stan zapalny dróg oddechowych, objawiający się bólem gardła, dusznością, kaszlem. Z tych wstępnych objawów chorobowych stosunkowo najdłużej w trzymuje się osłabienie ogólne. Bywała także epidemia grypy, w której na plan pierwszy wyszły takie objawy, jak: bóle brzucha, czasami biegunka. Nieraz pojawiają się krwawienia z nosa, krwiotętność, krwawe stolce. U dzieci w czasie narastania gorączki mogą wystąpić drgawki. Do najgroźniejszych powikłań, występujących w każdej epidemii, należy zapalenie płuc.

Na ogół trzeba powiedzieć, że jeśli tylko nie wystąpią powikłania, grypa jest chorobą niegroźną. Większość chorujących zdrowieje bez leczenia. Stosunkowo najgroźniejszy jest przebieg choroby u dzieci. Poważniej chorują osoby starsze.

Leczenie grypy o przebiegu łagodnym nie jest trudne. W okresie gorączki należy bezwzględnie nie pozostawać w łóżku tak długo, dopóki gorączka nie opadnie. W tym okresie czasu należy używać środków przeciwozapalnych i napotnych, jak: aspiryna lub amidopiryna oraz środki krążeniowe, jak: kardiazol czy koramina. Chorem gorączkującym ze względu na wzmocnione pragnienie nie należy ograniczać ilości spożywanego płynów. Chorem starszym można podać prawdziwą kawę. W każdym przypadku wysokiej gorączki czy dużej duszności należy wezwać lekarza i stosować się do jego zaleceń.

I jeszcze nad jednym warto by się zastanowić. Czy można grypy w czasie epidemii uniknąć?

Oświata — sprzymierzeniec wsi

Jednym z podstawowych warunków podniesienia produkcji na wsi jest rozszerzenie zasięgu propagandy rolniczej. Wiedza rolnicza, pozwalająca stosować najnowocześniejsze metody uprawy ziemi i hodowli, potrzebna jest zarówno pracownikom PGR-ów, chłopom indywidualnym jak i członkom spółdzielczych. Nie bez przyczyny tezy IX Plenum zalecają „rozszerzyć działalność odczytowo-pogadankową na wsi, sieć kursów upowszechnienia wiedzy rolniczej, wzmocnić propagandę poglądową przez zakładanie poletek pokazowych, organizowanie wystaw rolniczych, pokazów itp.“

Przyjrzyjmy się pokrótce, w jaki sposób postulat ten realizuje się u nas w województwie poznańskim. Zbadajmy, czy problem propagandy rolniczej doceniają zainteresowane instytucje oraz sami rolnicy.

Analizując plany tematów i sieci punktów szkoleniowych możemy dojść do wniosku, że nie wszystkie powiatowe inspektoraty Upowszechnienia Wiedzy Rolniczej podeszły do tej sprawy z pełnym rozeznanie potrzeb terenu. Słusznie postąpił inspektorat w powiecie szamotulskim, obejmując swoją akcją 63 spółdzielnie produkcyjne wraz z najbliż-

szym chłopstwem indywidualnym oraz 37 gromad, w których nie ma spółdzielni. Inspektorat obornicki natomiast całą uwagę skupił na szkoleniu spółdzielców, a nie docenił sprawy szkolenia chłopów gospodarujących indywidualnie. Plan na stycznia, bogaty tematycznie i pod względem form, poza 30 spółdzielniami produkcyjnymi, obejmuje zaledwie 5 gromad. Nie można sugerować się liczbą 73 spółdzielni produkcyjnych i małą stosunkowo liczbą 22 gromad, w których nie stosuje się jeszcze tej najbardziej postępowej formy gospodarowania. Do tych gromad przede wszystkim trzeba zanieść znajomość praw agro- i zootechnicznych.

Nie wszyscy pracownicy służby rolnej, nie wszyscy chłopcy doceniają znaczenie wiedzy rolniczej. Wielu fachowców — rolników mogłoby wydatniej dzielić się swą wiedzą zawodową. Słusznie więc moglibyśmy zapytać kierownika PGR w Stuleńcu — Zb. Deglera, dlaczego skąpi chłopom swojej wiedzy, dlaczego nie włącza się do akcji upowszechnienia wiedzy rolniczej? Podobny brak zainteresowania trzeba zarzucić agronomowi Zespołu PGR w Słomowie — Janowi Grefflingowi. Dobrze byłoby, gdyby opieszali lektorzy powiatu obornickiego wzięli sobie przykład z zootechniki PGR w Ninie — Władysława Wilhelma lub dr. Tomaszeckiego z IHR w Przebędowie, którzy chętnie poświęcają parę godzin w tygodniu na pogadanki rolnicze we wsiach indywidualnych i spółdzielniach.

Czy jednak wszyscy chłopcy w dostatecznym stopniu korzystają z możliwości zdobywania wiedzy rolniczej? Praktyka wykazuje, że nie. W gro-

madzie Szczecznym (pow. Szamotuły) na przykład wykłady rolnicze nie cieszą się zainteresowaniem.

Pamiętajmy, że przed wojną z dobrodziejstwa wiedzy rolniczej korzystali jedynie obszarnicy i kułacy. dziś ma ona być udziałem wszystkich chłopów pracujących. Państwo na tę akcję łoży olbrzymie fundusze.

Dlatego też w ważnym dziele upowszechniania wiedzy rolniczej współpracować winny zarówno zainteresowane instytucje, jak i terenowe rady narodowe, które jako gospodarze gminny czy powiatowy mogą zapewnić tej akcji właściwą opiekę. Chodzi o rzecz doniosłej wagi, o sprawę gospodarczego i kulturalnego podniesienia naszej wsi.

P. R.

Naidrozsze pamiątki

W Muzeum Lenina w Moskwie

Centralne Muzeum W. I. Lenina mieści się w samym sercu stolicy radzieckiej, na Placu Rewolucji, niedaleko Kremla i Mauzoleum, gdzie spoczywają prochy Lenina i Stalina.

W 21 salach Muzeum zgromadzono rękopisy Lenina, rzadkie wydania ulotek, broszur i książek pióra Lenina, fotokopie dokumentów. Liczba tych eksponatów przekracza 7 tys. Wystawiono tu również na widok publiczny przedmioty, które stanowiły osobistą własność Lenina, przedmioty świadczące o Jego wyjątkowo skromnym trybie życia.

NAIDROŻSZE DOKUMENTY

Na parterze znajduje się 9 sal, w których zgromadzono eksponaty z lat 1870—1917. Na pierwszym piętrze w 12 salach znajdują się eksponaty, obrazujące ostatnie lata życia i działalności Lenina.

Niesposób opowiedzieć w jednym artykule o wszystkich dokumentach, rękopisach, fotografiach, książkach, będących w posiadaniu Muzeum; wszystko jest tu ważne i interesujące, wszystko przemawia do wyobraźni, wzrusza...

Fotografie rodziny Ułjanowych... Dzienniczek szkolny... Stronice pierwszej pracy naukowej: „Nowe ruchy gospodarcze w życiu chłopskim“ (1893 r.)... A dalej dokumenty charakteryzujące Lenina jako organizatora i wodza petersburskiego „Związku Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej“. Długie chwile zabierają się zwiędziały przed gablotą z egzemplarzem pierwszego wydania słynnej książki „Co to są „przyjaciele ludu“ i jak oni walczą przeciwko socjaldemokratom?“

Następują lata więzienia i zesłania na Sybir. Ale ani na jeden dzień nie ustaje rewolucyjna działalność Lenina. W więzieniu pisze ulotki do robotników, broszury, projekt programu partii, a w syberyjskiej wsi, Suszensk, kończy pracę „Rozwój kapitalizmu w Rosji“.

Głos Lenina dociera do robotników poprzez kraty więzienia. Lenin posługuje się nieskomplikowaną „chemią“ — pisze miękko między wierszami na kartach książki medycznych i innych, które zezwolono mu czytać w więzieniu. Lenin nieprzerwanie kieruje kółkami marksistowskimi, a potem na emigracji, poczynając od 1900 r. staje na czele „Iskry“, walcząc o realizację leninowskiego planu zbudowania partii marksistowskiej.

W jednej z sal oglądamy fotokopie notatek pisanych ołówkiem przez Lenina na II Zjeździe Partii (1903). W tej samej sali zobaczycie pełny tekst przemówienia, w którym Lenin polemizuje z przywódcą mieniszewików, Martowem

oraz materiały ilustrujące walkę Lenina z oportunistami i centrystami na arenie międzynarodowej.

Duże zainteresowanie wzbudza zamieszczony na łamach gazety „Wpiewid“, artykuł Lenina „O walkach ulicznych“, przytaczający rady generała Komuny Paryskiej, Clusereta, w sprawie taktyki powstania zbrojnego oraz artykuł podsumowujący nauki moskiewskiego powstania zbrojnego w grudniu 1905 roku.

CORAZ BLIŻEJ WIELKIEGO PAŹDZIERNIKA

Lata reakcji... Ale bolszewicy nie ulegli się piętrzących się trudności, prowadzą dalej nieugiętą walkę. W owym okresie Lenin poświęca wiele uwagi zagadnieniom filozoficznym. Widzimy fotokopie „Zeszytów filozoficznych“ Lenina i całej „laboratorium“, w których powstało jego genialne dzieło „Materializm a empirio-krytycyzm“.

Okres przypływu ruchu rewolucyjnego w latach 1912—1914... W masowym nakładzie zaczyna wychodzić pierwsze w Rosji legalne codzienne pismo marksistowskie „Prawda“.

Lata 1917—1924. Oto mapa frontów wojny domowej. Nie było ani jednego odcinka walk, którym nie kierowałby rekt Lenina, jego natchnione słowa, jego wskazania. A gdy dobiega końca wojna domowa, gdy haniebna klęska ponosiła interwencję, Lenin opracowuje oparty na zasadach naukowych program przelstoczenia ekonomii nie zaoferanej Rosji w przodujące, potężne mocarstwo socjalistyczne.

Lenin bacznie śledził każdy krok na polu odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej. Zdziwiałe zaiste były jego siły i energia. Oto dla przykładu jeden dzień pracy — 4 lutego 1921 r. Tego dnia Lenin podpisał 30 dokumentów państwowych, przyjął przewodniczącego komisji do spraw elektryfikacji — G. Krzyżanowskiego, odbył rozmowę z delegacją Szwedzkiej Partii Komunistycznej, przemawiał na konferencji robotników-metalurgów, wniósł udział w posiedzeniu Rady Obrony Robotniczej i Chłopskiej, a następnie był obecny na zebraniu jednej z komisji Rady.

PODARUNKI ZE WSZYSTKICH KRAŃCÓW ZSRR

Obok eksponatów, obrazujących życie i działalność Lenina, znajduje się w Muzeum wiele dokumentów, rękopisów i książek, ilustrujących rewolucyjną działalność ucznia i kontynuatora dzieła Lenina — wielkiego Stalina oraz ich współbojowników.

W Muzeum przechowuje się podarunki nadsyłane dla Lenina ze wszystkich krańców ZSRR.

Sala nr 17 — cała w opuszczeniu ku ziemi sztachetach republik radzieckich. Gazety w żółtej obwódecie... Listy z wyrazami bólu i współczucia od Marcel Cachina, Romain Rollanda, Gallachera, Martina Andersena Nexö, Sun Jat-sena, tysiące listów i depesz kondolencyjnych... Z Francji, Włoch, Stanów Zjednoczonych, Dantii, Chin, z krajów kolonialnych i zależnych.

Nad gipsową maską, zdjętą z twarzy Lenina w owe styczniowe dni 1924 r., płomienie słowa przysięgi stalinowskiej, złożonej nad grobem Lenina.

12 milionów ludzi zwiedziło już Muzeum i wysłuchało tam ponad 115 tys. odczytów o życiu i działalności genialnego nauczyciela i przyjaciela mas pracujących całego świata.

D. Erde

Prof. mgr Władysław Misiuna

kierownik Katedry Polityki Agrarnej
Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu

Leninowski plan socjalistycznej przebudowy wsi

I
Ostatnie lata życia Lenina, to lata ogromnej pracy nad umocnieniem proletariackiej władzy. Trudne to były czasy dla młodego Kraju Rad. Przewlekła wojna światowa, wojna do mowa i zbrojna interwencja 14 zięjących nienawiścią do władzy radzieckiej państw, spowodowały ruiny, głód i nieszczęścia.

W czasie ciężkiej choroby w 1918 r. Lenin gruntownie przemyślał założenia polityki władzy radzieckiej i w okresie względnej poprawy stanu zdrowia, nie marnując chwili czasu, zając się, że nie może już sam ująć w rękę ołówka by pisać, dyktował listy i artykuły, w których kreślił wspaniały plan budowy ekonomiki socjalistycznej.

W 1923 r., ostatnim roku przed śmiercią, Lenin dyktował szereg artykułów, stanowiących dyrektywy dla działania władzy radzieckiej, a mianowicie: „Kartki z dziennika“, „O kooperacji“, „O naszej rewolucji“, „Jak powinniśmy zreorganizować inspekcję robotniczo-chłopską“, „Lepiej mniej, ale lepiej“, w których podsumował wyniki rewolucji i wskazywał drogi dalszego rozwoju radzieckiego państwa. W artykułach tych Lenin wykazał, że istnieje w Kraju Rad wszystkie niezbędne warunki dla zbudowania społeczeństwa socjalistycznego. Wśród tych ostatnich prac Lenina na pierwsze miejsce wysuwa się napisany 4 i 6 stycznia niewielki artykuł zatytułowany: „O kooperacji“. W artykule tym znajdujemy leninowskie wskazania w sprawie socjalistycznej przebudowy wsi, plan spółdzielczy Lenina, plan włączenia chłopstwa do udziału w budownictwie socjalistycznym.

W chwili, gdy Lenin dyktował swój plan budownictwa socjalistycznego, ożywiło się w Kraju Rad życie gospodarcze jako pierwszy wynik wspania-

łej polityki władzy radzieckiej, nakreślonej i proklamowanej przez Lenina w 1921 r. na X Zjeździe Partii, rozwiniętej następnie przez Lenina w sprawozdaniu politycznym na XI Zjeździe Partii w 1922 r. i w ostatnim przed śmiercią przemówieniu na Plenum Rady Moskiewskiej 20 listopada 1922 r., polityki NEP-u.

„Już pierwszy rok nowej polityki ekonomicznej wykazał jej słuszność. Przejście do NEP-u znacznie wzmocniło sojusz robotników i chłopów na nowej podstawie. Wzrosła moc i potęga dyktatury proletariatu. Bandytyzm kułacki został prawie całkowicie zlikwidowany. Po zniesieniu systemu ściągania reparycji żywnościowych chłopów średniacy pomagali władzy radzieckiej w walce z bandami kułackimi. Władza radziecka zachowała w swych rękach wszystkie decydujące pozycje w gospodarce narodowej: wielki przemysł, transport, banki, ziemię, handel wewnętrzny, handel zagraniczny. Partia dokonała przełomu na froncie gospodarstwa. Wkrótce rolnictwo zaczęło się szybko posuwać naprzód. W przemyśle i transporcie osiągnięto pierwsze sukcesy. Rozpoczęło się, na razie jeszcze bardzo powolne, lecz niezawodne ożywienie gospodarcze. Robotnicy i chłopcy czuli i widzieli, że partia znajduje się na słusznej drodze.“ (Historia WKP/b Krótki Kurs — str. 294, Warszawa 1949 — Książka i Wiedza.)

W tych warunkach Lenin widział możliwość zbudowania socjalizmu w kraju radzieckim. Fantastyczne, utopijne plany dawnych spółdzielców, poczynając od Roberta Owena, o możliwości przeobrażenia społeczeństwa kapitalistycznego w socjalistyczne przy pomocy kooperacji, nabierały realnych kształtów, dzięki temu, że spełniono co najmniej dwa podstawowe warunki, których utopijści nie do-

strzegali, a mianowicie: obalono w drodze rewolucji władzę burżuazji i ustanowiono władzę robotniczo-chłopską oraz wywłaszczono obszarników i kapitalistów (wielkich i średnich) i w ten sposób zdobyto kluczowe ekonomiczne pozycje dla władzy radzieckiej. W pracy „O kooperacji“ Lenin mówi o tym: „Istotnie, skoro władza państwowa u nas znalazła się w rękach klasy robotniczej, skoro wszystkie środki produkcji należą u nas do władzy państwowej — pozostało rzeczywiście jedynie skoooperowanie ludności. Ten socjalizm, który przedtem wywoływał usprawiedliwione drwiny, uśmiech, lekceważący stosunek ze strony ludzi, słusznie przekonanych o niezbędności walki klasowej, walki o władzę polityczną itd., osiąga sam przez się swego celu pod warunkiem maksymalnego skoooperowania ludności.“ Formułując swój słynny plan spółdzielczy, plan włączenia chłopstwa do udziału w budownictwie socjalistycznym, w drodze masowego rozwoju wszelkich form spółdzielczości na wsi od spółdzielczości, zaopatrzenia i zbytu poczynając, a na spółdzielczości produkcyjnej kończąc. Lenin wskazywał, że konieczność i zarazem możliwość tej właśnie drogi wynika z warunków polityki NEP-u.

Wprowadzenie polityki NEP-u, Lenin określił jako ustępstwo chłopu zajmującemu się handlem, wynikające z uwzględnienia dwójstronnej sytuacji ekonomicznej chłopcy, który z jednej strony jest właścicielem gospodarki, środków produkcji (choćby w niewielkich rozmiarach), a z drugiej strony człowiekiem pracy (sam pracuje w swoim gospodarstwie i nie żyje z wyzysku cudzej pracy). Chodziło więc teraz o to, by znaleźć w tych warunkach dostępną i zrozumiałą dla chłopcy formę kojarzenia jego interesów osobistych,

(Ciąg dalszy na str. 4)

Aby smaczniej jeść — lepiej się ubierać

Położyć kres brakoróbstwu — poprawić jakość

O dlewnia w Pile wyprodukowała i wysłała dla Fabryki Wag w Lublinie partię odlewów, w której stwierdzono 40% braków. Skutkiem wykonania sprężyn ze zwykłej stali, zamiast resortowej nie działały należycie wialnie wyprodukowane przez Fabrykę Maszyn Młyńskich w Rogoźnie, co spowodowało dodatkowe koszty i konieczność wymiany wadliwych części. Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego zdyskwalifikowała we wrześniu ub. roku 200 szaf z Trzcianieckiej Fabryki Mebli, ponieważ nie tylko wykonano je źle, ale nawet nie przeprowadzono robót naprawczych, zaleconych przez komisję selekcyjną.

Wiele zastrzeżeń budzi jakość w przemyśle odzieżowym, a przecież przy zmniejszeniu wskaźnika II gatunku o 1% można by uzyskać w skali województwa około 100 000 zł oszczędności miesięcznie.

Jeszcze niejednokrotnie spotyka się w sprzedaży wędliny zbyt słone, za tłuste, lub nie posiadające odpowiedniego smaku czy zapachu. Wiele pozostałości do życzenia jakości wino z poznańskich zakładów, czy piwa jasnego w przemyśle piwo-

Zagadnienie walki o wysoką jakość wysuwa się obecnie na czoło naszych zadań we współzawodnictwie socjalistycznym, tym bardziej, że istnieją w tej dziedzinie olbrzymie rezerwy we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej. Niestety istnieje u nas wiele marnotrawstwa spowodowanego złą jakością produkcji, które przynosi wielomilionowe straty całej naszej gospodarce narodowej.

warskim. To samo dotyczy produkcji Poznańskiej Wytwórni Papierosów, czy Kościańskiej Wytwórni Cygar, częściej naszych niejednokrotnie drutami lub sznurkami w papierosach.

W Kaliskich Zakładach Pluszu i Aksamitu w okresie pierwszych 10 miesięcy ubiegłego roku straty wyniosły z tytułu złej jakości wyniosły przeszło 6 110 000 zł!

O czym mówią te przykłady?

Takich przykładów można by przytoczyć więcej i to z różnych branż. Mówią one o poważnych stratach w naszej gospodarce narodowej z powodu zbyt tolerancyjnego podejścia do spraw tak istotnych, jak wysoka jakość produkcji i zła gospodarka materiałowa. A przecież wszelkie straty w naszej gospodarce stanowią poważny hamulec szybkiego podnoszenia stopy życiowej każdego człowieka.

Niedocenianie w pełni sprawy jakości i zła gospodarka materiałowa w wielu zakładach produkcyjnych świadczy o niedostatecznej pracy masowo - politycznej aktywów zlewnego i dlatego też jednym z podstawowych zadań we wszystkich naszych pionach gospodarczych winno być nie tylko usprawnienie pracy aparatu kontroli międzyoperacyjnej i końcowej, ale przede wszystkim prowadzenie systematycznej i ciągłej pracy uświadamiającej wśród całej załogi oraz rozwijanie różnorodnych form współzawodnictwa o wyższą jakość.

Na podnoszenie jakości produkcji mają poważny wpływ także cenne inicjatywy jak Wiktora Saja, czy Wandy Sygdiak. Niestety nie są one jeszcze należycie upowszechnione i mimo upływu wielu

miesięcy nie wprowadzono ich we wszystkich zakładach.

W Orzechowskich Zakładach Przemysłu Drzewnego apel Wiktora Saja stosuje zaledwie 15,1 proc. robotników, aczkolwiek produkcja tych zakładów nie cieszy się pod względem jakości najlepszą opinią. Apel Wiktora Saja nie znalazł jeszcze żadnego oddźwięku w takich zakładach jak Pilska Odlewnia Żeliwa, Rogozińska Fabryka Maszyn Młyńskich, czy Poznańskie Powiatowe Zakłady Przemysłu Terenowego, chociaż właśnie tam braków spotyka się wiele. W ZISPO ilość robotników stosujących apel Saja spadła z 4900 do 1534.

W wielu zakładach pracy metodę Saja wprowadzano w sposób mechaniczny bez właściwego przygotowania stanowisk roboczych i samych robotników, co oczywiście nie mogło przynieść oczekiwanej poprawy jakości. Owocem tego są produkowane w dalszym ciągu braki, jak to miało na przykład miejsce w Trzcianieckiej Fabryce Mebli. Stąd też przed aktywnym związkowym przemysłu, zwłaszcza drobnego, stoi zadanie pełnej mobilizacji załóg wózków wzywających przodujących inicjatorów wysokiej produkcji i rozpowszechniania na pozostałą część załogi doświadczeń brygad wysokiej jakości.

Nie tylko więcej ale i lepiej

W trosce o szybsze zaspokajanie potrzeb mas pracujących IX Plenum KC PZPR wytyczyło nowe zadania dla przemysłu lekkiego, spożywczego, terenowego i spółdzielczego, które polegają na poważnym powiększeniu produkcji artykułów konsumpcyjnych, spożywczych i przemysłowych, aby tak asortymentowo, jak i pod względem jakości odpowiadały potrzebom ludzi pracy.

Dlatego też każdy zakład powinien szeroko rozwijać socjalistyczne współzawodnictwo, zwłaszcza w zakresie jakości, tworzyć brygady i pionierów bezbrakowe na każdym stanowisku, oddziaływać na budżet robotników i całą gospodarkę brakoróbstwo i złą jakość.

Osiągnięcie pomyślnych wyników w walce o jakość wymaga niewątpliwie również i stałego podnoszenia kwalifikacji robotników, a z drugiej strony zależne jest od stosunku każdego robotnika do swojej pracy i zrozumienia, że to co produkuje przeznaczone jest dla ludzi pracy takich, jak on sam.

(Br. L.)

listy i odpowieści

Zorganizować szatnię

Ostatnio zanotowano w przychodniach specjalistycznych wypadki kradzieży. W dniu 7 bm. np. w Przychodni Dziecięcej przy ul. Strusia skradziono garderobę dziecięcą oraz portmonetkę z pieniędzmi.

Uważam, że Wydział Zdrowia Prezydium MRN winno walczyć z tym zjawiskiem. Zatrudnienie do datkowej siły nie obciąża aż tak bardzo budżetu Wydziału, a uchroni wiele matek od

strat, na które są narażone. Jestem pewna, że matki zgłoszą się na niewielką opłatę za garderobę, mając pewność, że już im nie zginie.

(76-M)

STANISŁAWA WOLSKA

Załatwiono

Od chwili ukazania się naszej notatki Dyrekcja PSS o tyczyła specjalną uwagę sklepnoy przy ul. Walki Młodych. Obecnie jest on codziennie zaopatrzony w dostateczną ilość pieczywa.

Poniewierająca się do niedawna sikawka Straży Pożarnej w Starym Tomyslu, znalazła pomieszczenie w stodole, należące do szkoły. (2590)

Od 12 grudnia ub. roku dzielnica Grudzień otrzymała pocztę przed godz. 12.

Instytucje wyjaśniają

Budynek w Jaworzynie, powiat Września, przeznaczony na szkołę, będzie w bieżącym roku pokryty dachem. Zupelnienie wykończenie nowej szkoły i oddanie do użytku nastąpi w 1955 roku.

„Tu mówi radiowezel...” szkoda tylko, że tak rzadko

Gdyby tak wśród mieszkańców jednej ze stacji radiowezelowych gmin napisać ankietę, jakich audycji słuchają najczęściej, większość odpowiedzi brzmiałaby z pewnością: „tych z powiatu, o naszym życiu”. Oczywiście, taką odpowiedź można by usłyszeć w gminie należącej do radiowezla, który...

Kierownik radiowezla w Kościanie należy do ludzi, którym nie można nic zarzucić. Nie — prócz jednej rzeczy, że zbyt lubi spokój. „Audycja? — To do mnie nie należy. Od tego jest komitet redakcyjny...”

SŁÓWKO O MARTWYCH DUSZACH I ŻYWYCH AUDYCIACH

Komitet... Na początku było zebranie, w którym ci i o wi „deklarowali”. A potem poszło już bez niespodzianek, zwykłym trybem. Dwóch ludzi „robi”, reszta — „jest” w komitecie redakcyjnym.

Audycje opracowują pracownicy Prez. PRN: ob. Rowiński i Bartkowiak. Pomaga im — sporadycznie zresztą — ob. Drosik, kier. Wydziału Kultury i ob. Grzempa, kier. Wydz. Organizacyjnego Prezydium. Od reszty, od tych „martwych dusz” komitetu redakcyjnego kościańskiego radiowezla usłyszeć zapewne tłumaczenie, że przeszkodziła de-

legacja służbowa poza Kościan, że były inne, pilne prace. Ale takie tłumaczenie nic nie tłumaczy. Można było przecież uzupełnić skład komisji, wyszukać kogoś innego.

Mimo tych niedociągnięć w ostatnim okresie, okresie wytychnej akcji planowego skupu zboża — radiowezel kościański nie stał na uboku. Codziennie o godz. 18 sły audycje do chłopskich chat, mówiące o osiągnięciach przodujących gospodarzy, piętnujące kulaków i kombinatorów. Audycjom tym, brakło może różnorodności (dialog, satyra, wiersz) — były one jednak — co najważniejsze: celne, bojowe, podające dobrze sprawdzone fakty. Radiowezel kościański pomógł w przekroczeniu 90 proc. planu rocznego przez powiat.

Teraz przed zespołem redakcyjnym stoją nowe, równie ważne zadania, wynikające z IX Plenum. Instrukcja, z którą przyjechał wysłannik Polskiego

Radia, wskazała kierunek i formy audycji.

Zapewne pomogłaby wymiana doświadczeń z innymi radiowezlami. Przytoczymy więc kilka przykładów z pracy przodującego w województwie komitetu redakcyjnego w Wolsztynie.

WSZYSTKO ZALEŻY, KTO I JAK?

Na sobotnich naradach korespondentów i lektorów ustalono plan audycji na przyszły tydzień. Mniej doświadczonym służy rada wieloletni korespondenci „Głosu Wielkopolskiego” i „Gazety Poznańskiej”. W akcji skupu, poza meldunkami, radiowezel wolsztyński nadawał również reportaże i audycje satyryczne, przed mikrofonem występowały chłopcy; zorganizowano również 15 występów wokalistycznych, przeznaczonych dla przodujących w dostawach. Były ponadto reportaże ze spółdzielni produkcyjnych i miejscowych zakładów pracy. Rozwinięto dyskusję przedzjazdową. W słowno-muzycznych audycjach „Jak witamy II Zjazd Partii” wypowiadali się robotnicy, chłopcy i młodzież.

W tym roku popularne audycje satyryczne „O czym dźwięczą druty” będą w Wolsztynie znacznie rozszerzone.

We współzawodnictwie indywidualnym (ilość i jakość materiałów na audycje) zwyciężył nasz korespondent Henryk Kozłowski; we współzawodnictwie zespołowym, 3 pierwsze miejsca zajęły wydziały: Organizacyjny, Rolnictwa i Leśnictwa oraz Finansowy Prezydium PRN. Z komitetem redakcyjnym współpracują także: egelnie rolnicze, skie i Narodowy Bank Polski oraz nauczycielstwo i uczniowie Szkoły 11-letniej i Technikum Rolnego.

Coraz częściej nadaje się krótkie, treściwe i krytyczne wiadomości z życia Wolsztyna i okolicy. Audycje, nadawane systematycznie, dwa razy dziennie, są chętnie słuchane.

POLE DO POPISU

Cóż trzeba zatem zrobić w Kościanie? Przeorganizować przede wszystkim skład zespołu redakcyjnego w sposób, który by dawał gwarancję na prawdę kolektywną i ciągłą pracę. Nie jest dobrze, gdy cała robota spada na dwóch pracowników prezydium. Konieczny jest udział młodzieży — tutaj ZP ZMP musi ocknąć się z drzemki. Warto by wskrzesić dawne dobre tradycje — audycje ciekawych, urozmaiconych muzyką (mogą być płyty, lub akordeon — o to zawsze łatwiej w studiu). Radiowezel kościański musi stworzyć sobie zespół własnych korespondentów (Wolsztyn ma ich przeszło stu!). Należy wprowadzić audycje satyryczne — tych w Kościanie nie było prawie wcale. Dobrze pod tym względem wzory znaleźć można w krotoszyńskiej „Osie”, czy gnieźnieńskiej „Swierszczyku”. Mamy również nadzieję, że ob. Wawrzyniak okaże więcej serca sprawie lokalnych audycji, która to sprawa również (jak widzimy w Wolsztynie), należy do zadań kierownika radiowezla.

Radiowezel kościański (nienajlepszy w Wielkopolsce) może i powinien częściej zabierać głos. W popularności też przedzjazdowych stoją przed nim — jak przed każdym innym radiowezlem — ważne zadania, czeka praca pożyteczna i ciekawa.

BI

KORESPONDENCI z terenu pisa

Co przyniosła im gospodarka zespołowa

Rodzina Franciszka Szarlaty — jako członkowie spółdzielni produkcyjnej w Wojciechowie (pow. Wolsztyn) wyrobiła w ub. roku 723 dniówki, zarabiając blisko 30 tys. zł.

W spółdzielni produkcyjnej w Niałku Wielkim okazała ilość dniówek pracowniczych wypracowały rodziny Stanisława Stachowiaka i Jana Walosika. W Belęcinie Gertruda i Szepean Chojnacy wypracowali 712 dniówek. Osiągnęli oni łączny dochód roczny przeszło 33 tys. zł. Ok. 30 tys. zł zarobiła rodzina Jakuba Hemmerlinga, W Rekluku najwięcej dniówek wypracowała rodzina Matysików.

Najlepsze wyniki w Domasławie

W powiecie kępińskim obliczenia wyników gospodarki zespołowej również wykazują, jak poważnie wzrosła produkcja rolna w spółdzielniach produkcyjnych, jak z roku na rok podnosi się dochodowość spółdzielni i wzrasta zamożność jej członków.

Przypatrzmy się, jak wyglądała dniówka obrachunkowa w spółdzielni produkcyjnej w Domasławie w roku 1952 i 1953: w gotówce w 1952 — 6,56 zł, w r. 1953 — 14,40 zł; w zbożu w r. 1952 — 3 kg, w r. 1953 — 5 kg. Łączna wartość dniówki w gotówce w 1952 r. wynosiła 11 zł, w 1953 r. — już 25 zł.

W przyszłym roku będzie jeszcze lepiej

Dochód spółdzielców z Lucin (w powiecie śremskim) wzrósł w porównaniu z rokiem 1952 o 31 085,51 zł. Stan trzody chlewnej podniósł się o 50 sztuk. Po wybudowaniu nowej chlewnej liczbą trzody zostanie w roku bieżącym powiększona o dalsze 74 sztuki. Dobre wyniki w hodowli są przede wszystkim zasługą chlewniarskich Władysława Tomczaka.

Z obowiązków wobec państwa Lucini wywiązały się ponad plan: zboże w 105%, żywe — 24 bekony ponad plan, mleko — 370%.

Z grupy polowej wyróżnili się w pracy: Jan Charemski, Tomasz Jankowiak i Stanisław Tomczak. Z młodzieży na wyróżnienie zasługują: Kazimiera Przybył i Helena Pawlak. Z kobiet najwięcej dniówek wypracowała Maria Nowacka.

Leninowski plan socjalistycznej przebudowy wsi

(Ciąg dalszy ze str. 3)

codziennych, wynikających z jego sytuacji jako gospodarza-właściciela, z interesem społecznym, ogólniejszym, zapewniającym osiągnięcie ostatecznego celu wszystkich ludzi pracy (a więc i chłopów), jakim jest budowa ustroju bez wyzysku człowieka przez człowieka, tzn. socjalizmu. Taką przystępną i zrozumiałą dla chłopów formą, na którą chłop może się zgodzić, w której interes osobisty chłopów jest najwłaściwiej skojarzony, tzn. w sposób odpowiadający chłopu podporządkowany zadaniom budowy socjalizmu, jest spółdzielczość, wszystkie jej rodzaje: spółdzielczość zaopatrzenia i zbytu, spółdzielczość kredytowa, a nad wszystko spółdzielczość produkcyjna. Kierując się wskazaniem Lenina, zawartymi m. in. w jego pracy „O kooperacji” władza radziecka, w drodze masowej kooperacji chłopstwa najpierw w spółdzielczości zaopatrzenia i zbytu, a następnie w spółdzielczości produkcyjnej, dokonała socjalistycznej przebudowy wsi radzieckiej, zjednoczyła rozdrobnione gospodarstwa w kolektywne gospodarstwa chłopskie, zlikwidowała klasę wyzyskiwaczy-kulaków, uwolniła chłopów pracujących od wszelkiego wyzysku i zapewniła warunki dla szybkiego wzrostu dobrobytu chłopstwa pracującego.

II

Czerpiąc ze źródła nauki Lenina i doświadczeń Związku Radzieckiego, władza ludowa w Polsce uznała plan spółdzielczy Lenina jako prawo socjalistycznej przebudowy wsi polskiej. Na I Zjeździe Chłopów w Lublinie, obradującym w końcu grudnia 1944, na którym powołano do życia Związek Samopomocy Chłopskiej, wysunięto z inicjatywy Polskiej Partii Robotniczej postulat szerokości ruchu spółdzielczego samopomocowej, która miała jednoczyć masy pracujące chłopstwa w dziedzinie zaopatrzenia i zbytu. W referacie wygłoszonym na Zjeździe przez obecnego sekretarza KC PZPR — Romana Zambrowskiego określono po leninowsku rolę spółdzielczości w walce o zniesienie wy-

zysku kulackiego na wsi, o socjalistyczną przebudowę wsi.

Jeszcze wcześniej, bo 25 listopada 1944 r. przewodniczący Krajowej Rady Narodowej — Bolesław Bierut w ten sposób mówił na Kongresie Spółdzielczy w Lublinie o roli, jaką może w nowych warunkach i powinna spełniać spółdzielczość: „Najistotniejszą rzeczą w tej chwili, zadaniem podstawowym, głównym dla nas, jest uczynić wszystko dla tego celu, o którym marzyliśmy długie lata i którego nie można było dotychczas zrealizować, a mianowicie uczynić wszystko, aby każdy obywatel czuł się współgospodarzem swego kraju, aby każdy obywatel współdziałał w gospodarce ogółno-państwowej...” (Kongres Spółdzielczy w Lublinie 25-26 listopada 1944 — wyd. Spółem 1947 r., str. 21-22.) A zatem już w pierwszych dniach istnienia władzy ludowej, jasno i wyraźnie określono po leninowsku drogę włączenia do udziału w budownictwie Polski socjalistycznej chłopstwa, poprzez masowy rozwój wszelkich form spółdzielczości wiejskiej. W kilka lat później, kiedy dobiegała końca odbudowa gospodarstwa kraju i stanęła sprawa dalszych perspektyw rozwoju, lipcowe Plenum KC PPR w 1948 r. wysunęło sprawę rozwoju nowej w naszych warunkach formy spółdzielczości, a posiadającej zasadnicze znaczenie dla socjalistycznej przebudowy rolnictwa — mianowicie spółdzielczości produkcyjnej.

Dla przygotowania przejścia do tej zasadniczej, dla sprawy przebudowy ustroju rolnego, formy spółdzielczości duże znaczenie miały rozwój podstawowych form spółdzielczości wiejskiej, jakimi są spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu — gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska”. Na znaczenie tej podstawowej formy spółdzielczości dla sprawy stopniowego włączania chłopstwa do udziału w budownictwie socjalistycznym, władza ludowa w Polsce zwracała niejednokrotnie uwagę. W rezolucji I Zjazdu Polskiej Partii Robotniczej z grudnia 1945 r. specjalne miejsce poświęcono tej sprawie;

czołowe miejsce tej formie spółdzielczości poświęca kwietniowe Plenum KC PPR w 1947 r., kwietniowe Plenum KC PZPR w 1949 r., a następnie VII Plenum KC PZPR w 1952 r. Dzięki temu pomyślnie rozwijają się u nas wszystkie formy spółdzielczości, szybko postępuje naprzód socjalistyczna przebudowa naszego rolnictwa. Obecnie we wszystkich gminach w Polsce mamy gminne spółdzielnie, które zrzeszają około 3 mln. członków, ogromną większość tej liczby stanowią małe i średniorolni chłopcy. Blisko 200 tys. chłopów pracujących (w tym około 50 tys. kobiet) uczestniczy w samorządzie spółdzielczym, praktycznie przygotowując się do udziału w rządzeniu gospodarką kraju. Ponad 130 tysięcy chłopów gospodaruje już zespołowo w górą 8 tysięcy spółdzielni produkcyjnych, a ruch spółdzielczości produkcyjnej z dnia na dzień rozszerza się. Tylko w jednym województwie poznańskim w 226 gminnych spółdzielniach zrzeszonych jest 231 655 członków, spośród których 22 324 przeszło na tory gospodarki zespołowej w spółdzielniach produkcyjnych. Gmina spółdzielnia samopomocowa była dla nich dobrą szkołą kolektywnego gospodarowania.

Obecnie w województwie poznańskim liczba spółdzielni produkcyjnych zbliża się do 1000 (na dzień 18. 1. 54. było 962 spółdzielnie), a ruch spółdzielczości produkcyjnej nieprzerwanie wzrasta, co jest w dużym stopniu wynikiem pracy podstawowych form spółdzielczości — spółdzielczości zaopatrzenia i zbytu. Dotychczasowe doświadczenia ruchu spółdzielczego w Polsce Ludowej potwierdzają całą roziągiłość słuszność leninowskich wskazań, że jedyną, słuszną, przystępną i zrozumiałą dla chłopów drogą, po której wcześniej czy później ale nieuchronnie przyjdzie ono do socjalizmu, jest spółdzielczość, jej wszelkie formy od podstawowych poczynając, a na produkcyjnej kończąc. Przyswojenie sobie nauk Lenina powinno być w Polsce Ludowej sprawą każdego oddanego naszemu budownictwu obywatela.

SPORT

Szczegółowa bije trzy rekordy świata

Na wysokogórskim lodowisku koło Alma-Ata zakończyły się czterodniowe tradycyjne zawody łyżwiarckie w jeździe szybkiej, o nagrodę Rady Ministrów Republiki Kazachskiej.

Wielki sukces odniosła mistrzyni świata Szczegółowa, która ustanowiła trzy nowe rekordy świata. W biegu na 3000 m — poprawiła ona o 4,6 sek. rekord świata Żukowej, uzyskując wynik 5:09,2. Następnie ustanowiła nowe rekordy świata na 1000 m — 1:36,3 i w wieloboju — 203,323 pkt. Dawny rekord Żukowej wynosił 204,010 pkt. W biegu na 1000 m Kondakowa, która zajęła drugie miejsce wyrównała rekord świata Selichowej — 1:36,4.

W konkurencjach męskich najlepszy wynik uzyskał Mamonow, który w biegu na 10 000 m osiągnął trzeci czas na świecie — 16:52,2.

Trzynastu konkurencji rozegrają lekkoatleci na mistrzostwach Polski w Poznaniu

Jak już donosiliśmy, w Poznaniu w hali WOSS-u odbędą się 6 i 7 lutego br. zimowe lekkoatletyczne zawody o mistrzostwo Polski w grupie mężczyzn. Mistrzostwa rozpoczyna się w sobotę 6 lutego o godz. 11.30 rzutem młotem. Konkurencja ta będzie rozegrana na wolnym powietrzu.

Zanim wypłyną na szlaki wodne

Dzięki realizacji zobowiązań podjętych dla uczczenia II Zjazdu PZPR, znacznie wzrosła w województwie poznańskim liczba kół LPZ i kursów z różnych dziedzin szkolenia wojskowo-technicznego. Powstało wiele grup wstępnego szkolenia wodnego, którego zadaniem jest zapoznanie przed wszystkim młodzieży z naszym morskim budownictwem socjalistycznym oraz przygotowanie teoretyczne do uprawiania sportów żeglarskich i wioślarskich oraz modelarstwa skutnicznego.

Zarząd Powiatowy LPZ w Poznaniu zorganizował taki kurs przy pomocy GS „Samopomoc Chłopska” w gromadzie Rosnówko. W kursie tym bierze udział młodzież wiejska, która nie zraża się trudnościami w postaci chwilowego braku jednostek pływających oraz własnej świetlicy. Organizatorem i wykładowcą tego kursu jest Andrzej Stefanowski — jeden z wielu aktywistów organizacji LPZ.

Także i chodzieski Zarząd

Powiatowy LPZ zorganizował wstępne szkolenie wodne przy Szkole Podstawowej nr 1 w Chodzieży. Spośród akty wistów przodują Józef Kapczyński, Marian Kowalski i Henryk Łuczak. Przy szkołach TPD nr 4 i 1 ZP LPZ w Gnieźnie zorganizowano przy pomocy sterników I i II klasy Zenona Michalskiego, Czesława Bagrowskiego i Jana Nowaka szkolenie dla młodych adeptów sztuki żeglarskiej.

Podobny kurs przy Liceum Ogólnokształcącym w Wolsztynie prowadzi tamtejszy Zarząd Powiatowy LPZ. Wstępne szkolenie wodne obejmujące przede wszystkim wiadomości teoretyczne z dziedziny żeglarstwa, posiada duże znaczenie w wychowaniu naręku tej gałęzi sportu, który wśród młodzieży cieszy się dużą popularnością. (mf)

20 bm. wyjechała do Budapesztu grupa polskich łyżwiarzy figurowych na 10-dniowy oboz treningowo-szkoleniowy, który ma na celu wymianę doświadczeń z zakresu techniki jazdy figurowej, metod treningu, szkolenia oraz sedziowania. W skład zespołu polskiego wchodzi czeladź zawodniczy i zawodniczek (4 kobiety i 4 mężczyźni) oraz 2 trenerów.

Wyjazd ten jest dalszym zacieśnieniem przyjaznych więzi i współpracy między sportowcami Węgier i Polski, nawiązanych w łyżwiarstwie figurowym w kwietniu ub. roku, podczas pobytu łyżwiarzy węgierskich w Polsce.

Drugi dzień zapoczątkują piechurzy chodem na 10 000 m oraz miotacze rzutami dyskiem na wolnym powietrzu. Ponadto odbędą się (w hali) skok w dal, bieg na 3000 m, skok o tyczce, eliminacje, półfinały i finały biegu na 80 m ppł. oraz bieg rozstawni 3X800 m.

W mistrzostwach, zgodnie z regulaminem mogą wziąć udział zawodnicy klasy mistrzowskiej i I-szej oraz mistrzowie poszczególnych zrzeszeń sportowych. Zgłoszenia zawodników przyjmuje do dn. 1 lutego br. godz. 15 — sekcja lekkoatletyczna WKKF w Poznaniu przy pl. Kolejowym 17. (mf)

Zapaśnictwo coraz popularniejsze w Poznaniu

Sport atletyczny, szczególnie zapaśnictwo obok podnoszenia ciężarów cieszy się w województwie poznańskim coraz większym zainteresowaniem. Dowodem tego stała się wzrastająca ilość zawodników i poprawa poziomu, dzięki czemu Poznań wraz z Warszawą i Stalinogrodem zalicza się do przodujących okręgów w Polsce. Tytuł najlepszego okręgu w Polsce, wywalczony na ostatnich mistrzostwach zapaśniczych stał się przed zawodnikami Wielkopolski poważnym wymaganiem.

Otwarcie ośrodka atletycznego przez niezwykle ruchliwą i przedsiębiorczą sekcję AZS, której duszą jest nieustraszonego trenera i działacza w jednej osobie — Jerzy Krawczyk, jeszcze w większym stopniu przyczyni się do rozwoju tej gałęzi sportu. W ośrodku tym, położonym przy ul. Widnej na Winiarach, ćwiczy przeszło 100 osób. Dużą popularność w tym ośrodku — jednym z najlepszych urządzonych w Polsce — zdobywa sobie wśród zwolenników

Rząd Szwecji odmówił poparcia

Loteria narciarska na fundusz mistrzostw świata

Mistrzostwa narciarskie świata odbędą się w dniach od 13 do 21 lutego w Szwecji, która 20 lat temu również organizowała podobną imprezę.

W konkurencjach biegowych poważnie będą się musieli liczyć oniś niepokonani Skandynawowie i Finowie z reprezentacją Związku Radzieckiego, która w międzynarodowych zawodach w Moskwie uzyskała nieprzeciętne wyniki. Do zawodów zgłosiło się 30 państw, a m. in. Polska, Czechosłowacja, Węgry i Rumunia.

Długotrwała walka niemieckich sportowców o zjednoczenie niemieckiego sportu znajdzie swój wyraz na

mistrzostwach narciarskich świata. Utworzono wspólną ekipę składającą się z zawodników NRD i Niemiec zachodnich.

Maraton narciarski na 50 km odbędzie się w Falun. Organizatorzy mają jednak poważne trudności finansowe. Rząd Szwecji odmówił im prezje poparcia. Wskutek tego, aby uzyskać odpowiednie fundusze, urządzono loterię narciarską. Jest to jeszcze jeden dowód, że rady kapitałistyczne nie interesują się rozwojem sportu.

Ciemna plama

W Wolsztynie jest Kolo Sportowe „Kolejarz”. Leżałoby się więc spodziewać, że władze związkowe ZZK, jak i wszyscy pracownicy kolejowi, winni się opiekować ewą organizacją sportową.

Powinni — a jak się „opiekują”?

Usiłowanie odebrać sportowcom mały pokój, który był podręcznym magazynem sprzętu i równocześnie mieszkaniem instruktora WF ob. Szwarca. Dopiero interwencja Rady Okręgowej „Kolejarza” uniemożliwiła pracownikom oddanie drogowego nr 1 PKP w Wolsztynie wykonanie tego zamiaru.

Ślusnej decyzji Rady nie zrozumieł jednak niektórzy wolsztynscy Kolejarze. Zaczęło uprzykrzać życie i dla własności sportowcom. W listopadzie odebrano dopływ prądu do pokoi, pograżając go w ciemnościach.

Miejscowe czynnikii związkowe oraz ZMP-owskie nie dostrzegają tej „ciemnej plamy”, która świadczy o tym, że wspomniane organizacje w Wolsztynie błądzą, nie dostrzegając drogi rozwoju sportu i jego znaczenia.

Domagamy się od Związku Zawodowego Kolejarzy i miejscowej organizacji młodzieżowej oświecenia pokoi oraz oświetlenia nie doceniających kultury fizycznej pracowników oddanka drogowego.

Z materiału korespondenta K. H.

Liga hokeja na lodzie

W IV rundzie mistrzostw ligi hokejowej grupy B Unia (Krynica), po zwycięstwie nad Spójnią (Nowy Targ) 8:7, utrzymuje się na czele tabeli. Na drugie miejsce wysunęła się stalnogradzka Gwardia, która w piątek wygrała ze Stalą (Stalino) 5:3, a w niedzielę z Ogniem (Cieszyn) 3:2.

W zaległym meczu hokejowym o mistrzostwo Ligi, Górnik (Szopienice) pokonał stalnogradzką Gwardię 3:1.

Spotkanie hokejowe Gwardia (Bydgoszcz) — Kolejarz (Toruń) zostało odwołane z powodu zleśnienia lodu.

Dla koszykarzy

Ćwiczenia sekcji piłki koszykowej ZS Unia Poznań, odbywają się w każdy wtorek i czwartek tygodnia w 32 Szkole Podstawowej przy ul. Różanej (wejście od ul. Nie-działkowskiego). Instruktaż przeprowadza zawodnik i kadrowiec ligowej Stali Poznań — Jerzy Młynarczyk. Treningi odbywają się w godz. od 20—22.

Łyżwiarze GSR przyjechali do Zakopanego

Do Zakopanego przybyli łyżwiarze — czechosłowaccy, którzy weźną udział w trójmeczu w jeździe szybkiej: CSR — Węgry — Polska.

Drużyna czechosłowacka osłabiona jest brakiem mistrza CSR Kolara.

Reprezentacja Polski na trójmeczu (23—25 bm.) wystąpi prawdopodobnie w następującym składzie:

kobiety: Niemczykówna, Skrzetuska, Majcher, Potapowicz, (rezerwowo: Grenada, Baudouin);
mężczyźni: Skrzypniak, Klauka, Magierowski, K. Lewandowski (rezerwowo: Walendziak i Z. Lewandowski).
Faworytem trójmeczu są Węgry, mimo że w skład ich drużyny obok 4 zawodników wchodzi tylko dwie zawodniczki.

Pracownicy poszukiwani

Planisty zorientowanego również w zagadnieniach pracy i placu poszukuje zaraz Chemiczna Sp-nia Pracy „Tlen” w Czempieniu. Zgłoszenia przyjmuje od godz. 8 do 10 Stan. Planowania Związku Branżowego Sp-ni Chemiczno-Mineralnych w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 19/8 (w podwórzu I ptr.). K 168

Wysokokwalifikowanych pracowników na kierownicze stanowiska poszukuje: Dział Finansowo - Księgowy przedsiębiorstwa handlowego. Oferty z szczegółowym życiorysem prosimy kierować do Biura Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla K177.

Murarzy i robotników niewykwalifikowanych na budowy oraz inżynierów i techników na stanowiska dyspozytora, kierowników budów, i kalkulatorów przyjmie zaraz Poznański Zespół Budownictwa Przemysłu Drobno-Poznań, ul. Rokossowskiego 117. Warunki placu w/g Układu Zbiorowego Pracy w budownictwie. K 159

20 murarzy, 6 zdunów, 2 szklarzy oraz 22 robotników do prac budowlanych na terenie miasta Poznania przyjmie natychmiast Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo - Budowlane w Poznaniu, ul. Paderewskiego 7, zgłoszenia kierować do Działu Kadr, pokój 302. K 165

Radiotelegrafista I kategorii, potrzebny. Zgłoszenia: Polskie Linie Lotnicze „Lot”, Poznań, Plac Wolności 3. K 187

Głównego księgowego, brakarza (kontrolera) elektryka, maszynistkę bieglą, dziewczynę do posyłek przyjmie Pomocnicza Spółdzielnia Rzemieślnicza Elektrotechniczna, Poznań, ul. Mostowa 14a. K 191

Wykwalifikowana wychowawczyni (przedszkolanka), samotna, do domu wczasów dziecięcych pod Warszawę, ze znajomością prowadzenia rytmiki, umiejąca grać na fortepianie, potrzebna. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3 dla K195

Kierownicy sklepów branży — chemicznej (drogici dyplom.) i branży gospodarstwa domowego potrzebni, zgłoszenia przyjmuje Dyrekcja MHD, Art. Gosp. Dom. i Chemicznymi, Dział Kadr w Poznaniu, Ratajczaka 39. K 185

Nauczyciel języka polskiego, wychowawca do internatu w Technikum i Zasadniczej Szkole Przemysłu Młynarskiego w Krajeńcu, pow. Złotów, potrzebni. Warunki dobre, mieszkanie zapewnione. K 186

Kupimy
RADIO samochodowe
możliwie marki
Blaupunkt. Oferty składaj do Biura Ogłoszeń, ul. Swierczewskiego 3 dla K190.

Nieruchomości

Kompleks domów — plac 5000 m² w Poznaniu, tanio sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20683g

Młyn wodny sprzedam. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, nr 845p.

Mały domek w Poznaniu, pobliżu tramwaju kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 846gp.

Dom sprzedam lub wydzierżawię (mieszkanie 2-pokojowe wolne) pobliżu Poznania. Informacje: Puszczykowo — kiosk. 20835g

Kupno

Podszewy kauczukowe, butelki 20-gramowe oraz korki kupię. Poznań, Żydowska 8. 20224g

Słomy każdą ilość kupię. Poznań, Katarzynki 8, przy Rynku Śródeckim. 931p

Tłocznice (sztancie) do szutów kupię. Poznań, Dzierżyńskiego 89 — warsztat, telef. 97-69. 20855g

Pierzychną nową lub mało używaną kupię Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20831g

Kupię natychmiast wirówkę pralniczą pojemności 15—20 kg, kompletna lub nie — ewtl. sam kadłub. Wiadomośc: Goszyc Janina, Stalino, Kościuszki 182, telef. 252-93. K 189

Sprzedaż

Planina sprzedaje — kupuje Magazyn Fortepianów Poznań, Czerw. Armii 39 — w podwórzu. 20795g

Maszyny oretkę oraz szewską — (jaclarkę) sprzedam. Poznań, Kolejowa 37 m 3. 20796g

Wózek - autko sprzedam. Poznań, Drukarska 2 m 2 (Włda). 20797g

Krowe mleczna sprzedam. Informacje: Poznań, Czerwonej Armii 35 m 4. 20798g

Maszynę do szycia w dobrym stanie sprzedam. Poznań, Gwardii Ludowej 6 m 4. 20801g

Fretki sprzedam. Poznań, Kościuszki 72 m 12. 20804g

Dywan 3X4 w bardzo dobrym stanie sprzedam. Poznań, Małeckiego 12 m 5. 20811g

Sprzedam radio „Stern” dwugłośnikowe. Poznań, Dzierżyńskiego 70 m 3, od godz. 16—18. 20807g

Akordeon 120-basowy, 4 rejestry „Höfner - Organo II” w bardzo dobrym stanie sprzedam. Poznań, Piękna 59, m 5. 20837g

Fretki sprzedam — Leszno. Pl. Czerw. Armii 7, zakład krawiecki. 906p

Planino do nauki sprzedam. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, nr 20867g

Złoty zegarek kieszonkowy sprzedam. Poznań, Rokossowskiego 80, m 7, od godz. 15—18. 20865g

Sprzedam maszynę podszewniczą. Poznań, ul. Grochowska Łąki 3, m 2. 20861g

Sprzedam kożuch długi, poszty oraz rower męski. Poznań, Długosza 8, m 6. 20856g

Tapczan nowy sprzedam. Poznań, Rokossowskiego 69 m 41. 20852g

Powiewszatnik 24X36 z optyką 3,5 T sprzedam. Poznań, 49 — 47 oraz 78—09. 20850g

Akordeon 120-basowy i 32-basowy sprzedam. Poznań, Słowackiego 31/33, m 15. 20846g

Motocykl z przyczepką „Zündapp” 500, stan bardzo dobry, sprzedam. Leon Nowak, Sulcin, ul. Poznańska 7. 934p

Zbiór znaczków Polski przedwojennej sprzedam. Piotr Wierzbina, Miedzyrzecz. Rynek 12. 937p

Sygnalizację okazyjnie sprzedam. Poznań, Mostowa 16 m 11, lewy dzwonek. 20881g

Motor elektryczny (na prąd zmienny), pierścieniowy, o sile 200 P.S., 700 obrotów — sprzedam. Woiciech Grzecka, Cielich, p-ta Strzelno, powiat Mogiło. 936p

Lokale

Zamienię samodzielne mieszkanie 2 pokoje z przynależnościami w Krakowie (Rakowice) na podobne w Poznaniu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20671g

Mieszkanie dwupokojowe we Wrocławiu zamienię na podobne w Poznaniu. Henryk Mądry, Sieroszewice koło Ostrawy. 932p

Lokalu na cichą pracownię — może być na bocznej ulicy, w podwórzu, poszukuję. Oferty: Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20899g

Zamienię pokój z kuchnią na podobne, lub pokój. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, nr 20739g

Ładny pokój około 30 m² w centrum, front, 1 pr., osobne zegary na gaz i prąd instalacja gazowa w pokoju, z urządzeniem kuchni i przynależnościami, zamienię na pokój z kuchnią względnie podobne. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20742g

Zamienię jeden pokój z kuchnią na dwa pokoje z kuchnią. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20761g

Samotna, pracująca poszukuje pokoi. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20794g

Zamienię 2½ pokoju z kuchnią, na pokój z kuchnią oraz pokój. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20788g

Pokoik oddam spokojnej osobie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20800g

Samotna poszukuje pokoju umiowanego ewentualnie, wspólnego. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20782g

Zamienię dwa pokoje w dzielnicy willowej na podobne lub pokój z kuchnią w Śródmieściu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20772g

Duży, frontowy pokój z urządzeniem kuchni (Włda), zamienię na podobne lub pokój z kuchnią. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20773g

Gospośia z polecaniami czysta i dobra na stałe potrzeba. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, nr 20806g

Ogrodnik kwalifikowany przyjmie mieszkanie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 9059p

Zgubiono kartę meldunkową nr G VII. 5378 P.G.R. IV, na nazwisko Józef Włodarczyk — Golanice, powiat Leszno. 833p

Zgubiono kartę meldunkową na nazwisko Krystyna Majka, Poznań, Mostowa 30. 20784g

Różne

Firma „Robótka” wykonuje wszelkie rysunki do halu Poznań, Nowowiejskiego 6. 208840g

Wypożyczam porcelanę, szkło na zabawy, uroczystości. Poznań, Żydowska 33. 20705g

Paniencie zamiejscową wyuczę szycia. Oferty Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3, dla 20769g

Przeplisuję na maszynie — także w językach obcych. Poznań, Ratajczaka 26 m 55 — parter. 20823g

Wykonuję portrety solidnie i w przystępnej cenie. Atelier artystyczno-malarskie E. Nowakowski, Oborniki Wlkp., Czarnkowska 9. 20754g

Dnia 20 stycznia 1954 r. zmarł śp.

Jan Zimny

kupiec

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 23 bm., o godz. 12 z kaplicy cmentarza na Junikowie.

O czym zawiadamia

20981g

RODZINA

Na wysokogórskim lodowisku koło Alma-Ata zakończyły się czterodniowe tradycyjne zawody łyżwiarckie w jeździe szybkiej, o nagrodę Rady Ministrów Republiki Kazachskiej.

Wielki sukces odniosła mistrzyni świata Szczegółowa, która ustanowiła trzy nowe rekordy świata. W biegu na 3000 m — poprawiła ona o 4,6 sek. rekord świata Żukowej, uzyskując wynik 5:09,2. Następnie ustanowiła nowe rekordy świata na 1000 m — 1:36,3 i w wieloboju — 203,323 pkt. Dawny rekord Żukowej wynosił 204,010 pkt. W biegu na 1000 m Kondakowa, która zajęła drugie miejsce wyrównała rekord świata Selichowej — 1:36,4.

W konkurencjach męskich najlepszy wynik uzyskał Mamonow, który w biegu na 10 000 m osiągnął trzeci czas na świecie — 16:52,2.

